teupoisid on suuremat puuta ilma rammuta, joodikud, weetöbised, tiiskust ja muud haigust pödemas. Siis on ta kohe wäljas, enam wedajaid omale otsima, nooremaid, kelle jõud weel lialt ei ole löpenud. Ta püab neid järsku suretada, teeb neid joobnuks, uimaseks ehk tigedaks, et naad nagu sõgedaks lähewad, maha kukuwad ja rasket surma leiawad. Nõnda saab ta rammusamaid mehi oma tööle.

## 5. Mis Möldri Hantsuga ennemuiste on sündinud.

Ükskord oli lugu nõnda, et ta tahtis suure silla ülesehitada ühest tuleleegist teise, aga temal oli mõni hea tõmbaja waja. Ta läkitas nüüd oma alamaid wälja ja nemad peitsid ennast maanteede ja mägede ääre ära, iseäranis neil päiwil, mil palju rahwast turule ehk laadale läheb, mil kaa mõni talupoeg, kes muidu wiisakas, kui ta kaubast hea hinna sai, ommeti wiina wõtab ja sooja peaga kaa hobuse tapjaks saab. — Wana kuri ise ehitas ennast kena riidega, tutsparad nina al, kitsehabe lõua otsas, otsegu rikas kaupmees, ja hakkas nõnda rahwa seas uulitsate peal ja mööda trahterid wedelema ja seda otsima, mis



taale tarwis oli; ja seekord ta tahtis tugewat wedumeest tiisli kõrwa kõige suurema wangkre ete otsida. Wana turu kaelas nägi ta pea ühe noore mehe, maalt mõldri poja, pitk, priske, suur ja tugew, kes kohe jõnu poolešt üksi seitsme wastu. „Oh, kül see mulle oleks hea saak!“ mõtles waenlane. Noor mõlder oli jahu linna toonud, rängga koorma; aga hobused olid kaa ees, neli suurt ja tugewat elajat nagu mõisniku tõlla hobused, ja tema ei olnud mite koguniste hobuse tapja. Ta toimetas oma hobused auusaste ja naad armastasid teda kaa. Tuli ta nende ligi, siis hirmusid; oli ta nende kõrwas, siis õõrusid pead ta õla wastu ja meelitasid teda, nii palju kui mõistmata loom seda wõib. Nenda ei olnud kurjal midagi õigust, noort meest enesele pärida, ega olnud ka lootust, kui ta wana wiisi jääks, teda käte saada. Aga kurat walmistab iseäralisi ekšitusi ja kiusatusi ja wõtab ühel silmapilgul neid, keda ta muidu aastate wiisi ilmaasjata oma wõrkudesse püüdis tõmmata. Seepärast on kaa inimesele kõige raskem asi, elu otsani meeles pidada, et kes seisab wõib pea langeta, ja et kurat ümberkäib kui mõiraja lõukoer ja otsib, keda tema wõiks äraneelda! — Möldri kõrwas seisis üks ilus noor tütarlaps, lahke ja röömsa näuga, ja